

Sách Daniel - Số bốn mươi tư

Vén màn những nền tảng đã bị đánh mất: Lễ thật tiên tri của William Miller và những ngày cuối cùng của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm

Jeff Pippenger
2024-01-08

Những lễ thật nền tảng của William Miller đã bị che đậy qua bốn thế hệ của phong trào Phục Lâm. Việc khôi phục các lễ thật nền tảng ấy được trình bày trong giấc mơ thứ hai của ông, và nhiều lần được chỉ ra trong Kinh Thánh và Thần Linh của Lời Tiên Tri như là công việc mà dân sự ngày sau rốt của Đức Chúa Trời phải thực hiện. Giấc mơ của Miller cho biết rằng khi người cầm chổi quét bụi phục hồi các châu báu, chúng sẽ tỏa sáng rực rỡ gấp mười lần mặt trời.

Khuôn khổ của Miller dựa trên việc nhận biết hai quyền lực gây hoang tàn: ngoại giáo, rồi tiếp đến chế độ giáo hoàng; và lời chứng của sứ đồ Phao-lô trong chương hai của sách Tê-sa-lô-ni-ca đã trở thành điểm neo cho khuôn khổ ấy. Ở đó, Phao-lô xác định rằng La Mã ngoại giáo đã kiềm chế không cho chế độ giáo hoàng trỗi dậy nắm quyền, cho đến khi La Mã ngoại giáo bị cất đi. Trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca, Phao-lô cũng cung cấp điểm neo cho khuôn khổ của Future for America, khi ông xác định rằng "người tội ác" trong chương ấy cũng được mô tả như vị vua tự tôn mình lên, trong Đa-ni-ên chương mười một, câu ba mươi sáu.

Điều cốt yếu là nhận ra rằng sự gia tăng hiểu biết trong phong trào của cả thiên sứ thứ nhất lẫn thiên sứ thứ ba có liên hệ trực tiếp với lời chứng của Phao-lô trong chương hai của Tê-sa-lô-ni-ca. Vào thời kỳ cuối cùng năm 1798, và cũng vào năm 1989, sách Đa-ni-ên được mở ấn, khởi xướng một quá trình thử nghiệm ba bước. Trong bất cứ thời kỳ lịch sử nào mà sách Đa-ni-ên được mở ấn, tiến trình thử nghiệm ấy luôn sinh ra hai hạng người thờ phượng. Điều cốt yếu là thấy các trước tác của Phao-lô gắn liền với sự gia tăng hiểu biết vào thời kỳ cuối cùng, vì chính trong chương ấy Phao-lô cảnh báo rằng những ai không tiếp nhận "tình yêu lễ thật" sẽ nhận lấy sự lầm lạc mạnh mẽ từ Đức Chúa Trời. Sự lầm lạc mạnh mẽ ấy là điều giáng trên những kẻ ác trong Đa-ni-ên chương mười hai, những kẻ khước từ sự gia tăng hiểu biết. Trong cả hai bối cảnh lịch sử, sự lầm lạc mạnh mẽ ấy chủ yếu nhắm trực tiếp đến Phong trào Phục Lâm.

"Đáng thấy điều ẩn kín, Đáng thấu suốt lòng mọi người, phán về những kẻ đã nhận được ánh sáng lớn: 'Chúng chẳng buồn khổ và kinh ngạc vì tình trạng đạo đức và thuộc linh của mình.' Phải, chúng đã chọn đường lối riêng mình, và linh hồn chúng vui thích trong những điều gớm ghiếc của chúng. Ta cũng sẽ chọn sự mê lầm cho chúng, và sẽ giáng những điều chúng sợ hãi trên chúng; vì khi Ta gọi, chẳng ai đáp; khi Ta phán, chúng chẳng nghe; nhưng chúng đã làm điều ác trước mắt Ta, và đã chọn điều Ta chẳng đẹp lòng.' 'Đức Chúa Trời sẽ khiến họ mắc phải sự mê lầm mạnh mẽ, để họ tin điều dối trá,' vì họ đã không nhận tình yêu của lễ thật, để họ được cứu,' 'nhưng lại vui thích trong điều bất nghĩa.' Ê-sai 66:3, 4; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:11, 10, 12."

Vị Thầy trên trời hỏi: "Có sự mê lầm nào mạnh mẽ hơn có thể đánh lừa tâm trí hơn ảo tưởng cho rằng các người đang xây dựng trên nền tảng đúng đắn và rằng Đức Chúa Trời chấp nhận

công việc của các người, trong khi kỳ thực các người đang thực hiện nhiều điều theo đường lối thế gian và đang phạm tội cùng Đức Giê-hô-va chăng? Ôi, đó là một sự lừa dối lớn, một ảo tưởng mê hoặc, chiếm lấy tâm trí khi những người đã từng biết lẽ thật lại lầm lẫn hình thức của sự tin kính với tinh thần và quyền năng của nó; khi họ tưởng rằng mình giàu có, đã trở nên dư dật và chẳng cần gì hết, trong khi thực ra họ thiếu thốn mọi điều."

Đức Chúa Trời không hề thay đổi đối với các tội trọng của Ngài, là những người giữ áo xống mình tinh sạch, không vết nhơ. Nhưng nhiều người đang kêu lên: "Bình an và an ổn," trong khi sự hủy diệt bất ngờ đang ập đến trên họ. Nếu không có sự ăn năn triệt để, nếu người ta không khiêm nhường lòng mình qua sự xưng tội và tiếp nhận lẽ thật như vốn có trong Chúa Giê-xu, thì họ sẽ chẳng bao giờ vào được thiên đàng. Khi sự thanh tẩy diễn ra trong hàng ngũ chúng ta, chúng ta sẽ không còn ngồi yên tự mãn, khoe rằng mình giàu có, đã nên giàu, chẳng cần chi hết.

Ai có thể chân thật nói: 'Vàng của chúng ta đã được luyện trong lửa; áo xống của chúng ta không bị thế gian làm vậy bần'? Tôi thấy Vị Thầy của chúng ta chỉ vào những áo xống của cái gọi là sự công chính. Lột bỏ chúng, Ngài phơi bày sự ô uế bên dưới. Rồi Ngài nói với tôi: 'Há người không thấy họ đã giả hình che đậy sự ô uế và sự thối nát trong tính cách của họ như thế nào sao? "Than ôi, thành trung tín đã trở nên một đĩ điếm!" Nhà Cha Ta đã bị biến thành nhà buôn bán, một nơi mà sự hiện diện và vinh quang thiêng liêng đã rời khỏi! Vì cố này nên có sự yếu đuối, và thiếu vắng sức mạnh.' Lời chúng, tập 8, 249, 250.

Phong trào Cơ Đốc Phục Lâm đã là "thành phố trung tín" khi công bố Tiếng Kêu Nửa Đêm vào năm 1844. Đến năm 1863, nó bắt đầu tiến trình khước từ các "nền tảng" đã được thiết lập qua chức vụ của William Miller. Khi họ bắt đầu gạt bỏ những lẽ thật nền tảng, qua đó che phủ chúng bằng những viên ngọc và đồng tiền giả, họ đang xây dựng một nền tảng mới. Những người đã khởi xướng, tiến hành và tiếp tục công việc đó được mô tả trong các trước tác của Thần Linh của Lời Tiên Tri là "những người đã có ánh sáng lớn."

"Ánh sáng lớn lao" mà họ từng có được trình bày trong giấc mơ của Miller như những viên ngọc trong một chiếc tráp. Miller đặt chiếc tráp đó lên một chiếc bàn ở giữa phòng mình, và những viên ngọc ấy tỏa sáng rực rỡ hơn cả "mặt trời". Trong đoạn vừa trích dẫn, Bà White chỉ ra "những người đã có ánh sáng lớn lao" nhưng "đã chọn đường lối riêng của họ".

Họ đã chọn một con đường mới vào năm 1863. Cô ấy nói đó là "một ảo tưởng mê hoặc, chiếm lĩnh tâm trí khi những người đã từng biết lẽ thật lầm lẫn hình thức của sự tin kính với tinh thần và quyền năng của nó; khi họ cho rằng mình giàu có, dư dật của cải và chẳng cần gì, trong khi thực ra họ thiếu thốn mọi sự."

Bà đang chỉ ra tình trạng La-ô-đi-xê, điều mà bà và chồng bà đã nhận định là xảy ra vào năm 1856. Sau đó họ bị thử thách trong bảy năm, nhưng đã không vượt qua kỳ thử thách vào năm 1863 và bắt đầu dựng lên một nền tảng giả, nền tảng ấy đưa đến sự làm lạc mạnh mẽ mà lời cảnh báo của Phao-lô trong Tê-sa-lô-ni-ca nói đến. Lời cảnh báo của Phao-lô trong Tê-sa-lô-ni-ca là một mỏ neo cho cả giai đoạn khởi đầu lẫn giai đoạn kết thúc của phong trào Phục Lâm, và hoàn toàn phù hợp với giấc mơ của Miller, giấc mơ đề cập đến cả khởi đầu lẫn kết thúc của Phục Lâm. Giấc mơ của

ông cho biết rằng khi công việc khôi phục những viên ngọc báu của lễ thật nguyên thủy được hoàn tất, các lễ thật ấy sẽ chiếu sáng rực rỡ gấp mười lần so với khi chúng lần đầu tỏa sáng trong Tiếng kêu nửa đêm ở buổi đầu của Phục Lâm. Vì sao sự hiểu biết của Miller bây giờ lại sáng hơn so với khi ông lần đầu nhận ra lễ thật?

Có một số lễ thật được thể hiện trên hai biểu đồ thiêng liêng của sách Habakkuk, chương hai. Những lễ thật ấy được thể hiện trong giấc mơ của Miller như những viên ngọc quý rất cuộc sẽ được khôi phục trong những ngày sau rốt, ngay trước Tiếng Kêu Nửa Đêm. Những viên ngọc giả được mang ra ngoài cửa sổ trong giấc mơ của Miller đại diện cho cả các giáo lý sai lầm đã được đưa vào phong trào Phục Lâm để tạo nên một nền tảng giả và che giấu nền tảng chân thật; đồng thời chúng cũng đại diện cho những người từ chối buông bỏ các giáo lý sai lầm cấu thành nền tảng giả đó. “The daily” là mỏ neo cho khuôn khổ lễ thật của William Miller, khuôn khổ ấy đã thiết lập nền tảng ban đầu, và trong những ngày sau rốt, “the daily” không chỉ tượng trưng cho ngoại giáo, như Miller đã xác định đúng, mà còn là biểu tượng của sự phản loạn đã sinh ra nền tảng giả.

Kinh Thánh, Tinh thần của lời tiên tri và lịch sử đều làm chứng rằng tiếng kêu về giờ phán xét từ năm 1798 đến 1844 là sự rao truyền sứ điệp do William Miller khám phá và công bố. Vì vậy, phong trào ấy được gọi là phong trào Millerite. Về mặt lô-gic, bác bỏ phong trào ấy tức là bác bỏ ánh sáng đã được ban ra vào năm 1798, mà Daniel gọi là sự gia tăng của sự hiểu biết.

Ê-sai nói về những kẻ say sưa của Ép-ra-im, và xác định những kẻ say sưa ấy chính là những kẻ nhạo báng đang cai trị dân chúng Giê-ru-sa-lem. Ê-sai chỉ ra rằng họ không say rượu theo nghĩa đen, mà say rượu thuộc linh. Trong Kinh Thánh, rượu thuộc linh có thể là giáo lý chân thật hoặc giáo lý sai lạc, tùy theo ngữ cảnh. Những kẻ say sưa của Ép-ra-im đang say giáo lý sai lạc, tức là thứ rượu của Ba-by-lôn, được biểu trưng bởi dâm phụ Ty-ơ trong chương mười bảy của sách Khải Huyền và bởi Bên-xát-sa trong đêm yến tiệc cuối cùng của ông.

Ê-sai đã chỉ ra những hậu quả của sự say sưa thuộc linh giáng xuống trên những kẻ nhạo báng, là những người cai trị dân chúng Giê-ru-sa-lem.

Hãy dừng lại và kinh ngạc; kêu la đi, cứ kêu la: họ say sưa, nhưng không phải vì rượu; họ loạng choạng, nhưng chẳng phải vì rượu mạnh. Vì Chúa đã đổ trên các người thần ngủ mê sâu, đã nhắm mắt các người—tức là các tiên tri; và đã che phủ những người lãnh đạo của các người—những nhà tiên kiến. Mọi khái tượng đối với các người hóa như lời của một cuốn sách đã niêm phong; người ta đưa cho kẻ có học và nói: Xin đọc điều này; nhưng người ấy đáp: Tôi không thể, vì nó đã bị niêm phong. Rồi người ta đưa cuốn sách cho kẻ không biết chữ và nói: Xin đọc điều này; nhưng người ấy đáp: Tôi không biết chữ. Vì thế Chúa phán: Vì dân này đến gần ta bằng miệng, và tôn kính ta bằng môi, nhưng lòng chúng xa ta, và sự kính sợ ta nơi chúng chỉ là điều người ta dạy theo điều lệ của loài người; nên này, ta sẽ làm giữa dân này một việc lạ lùng, một việc lạ lùng và kỳ diệu: vì sự khôn ngoan của những người khôn ngoan của họ sẽ tiêu mất, và sự hiểu biết của những người thận trọng của họ sẽ bị che giấu. Khốn cho những kẻ đào sâu để giấu mưu kế mình khỏi Chúa, làm việc trong tối tăm mà nói: Ai thấy chúng ta? Ai biết chúng ta? Quả thật, việc các người lật ngược mọi sự sẽ bị coi như đất sét trong tay thợ gốm: lễ nào vật được làm ra lại nói về người đã làm nên nó: Người không làm tôi? Hay vật được nắn nên lại nói về người đã nắn nên nó: Người ấy chẳng có hiểu biết sao?

Ê-sai 29:9-16.

Chị White trích dẫn những câu này rồi nói thêm:

Mọi lời trong đây sẽ được ứng nghiệm. Có những người không hạ lòng mình trước mặt Đức Chúa Trời và không chịu bước đi ngay thẳng. Họ che giấu mục đích thật của mình và vẫn thông đồng với thiên sứ sa ngã, kẻ yêu sự dối trá và làm ra điều dối trá. Kẻ thù rút thần khí của nó trên những người mà nó có thể dùng để lừa dối những kẻ còn phần nào ở trong bóng tối. Một số người đang thấm nhiễm bóng tối đang ngự trị và gạt bỏ lẽ thật để lấy điều sai lạc. Ngày được lời tiên tri chỉ ra đã đến. Chúa Giê-su Christ không được hiểu. Đối với họ, Chúa Giê-su Christ là một chuyện hoang đường. Ở giai đoạn này của lịch sử trái đất, nhiều người hành động như những kẻ say. 'Hãy dừng lại và lấy làm lạ; hãy kêu la, hãy kêu la; họ say, nhưng không phải vì rượu; họ loạng choạng, nhưng không phải vì đồ uống mạnh. Vì Đức Chúa Trời đã đổ trên các người thần mê ngủ sâu, và đã nhắm mắt các người. Các nhà tiên tri và những người lãnh đạo các người, những người thấy khái tượng, Ngài đã che phủ.' Một cơn say thuộc linh đang ở trên nhiều người tưởng rằng họ là dân sẽ được tôn cao. Đức tin tôn giáo của họ đúng như điều được mô tả trong đoạn Kinh Thánh này. Dưới ảnh hưởng đó, họ không thể bước đi ngay thẳng. Họ làm nên những lối đi quanh co trong đường lối hành động của mình. Hết người này rồi đến người khác, họ lao đảo qua lại. Họ được Chúa nhìn đến với lòng thương xót lớn lao. Họ không biết con đường của lẽ thật. Họ là những kẻ mưu mô mang danh khoa học, và những người có thể và lẽ ra phải giúp đỡ, vì có con mắt thuộc linh sáng suốt, lại chính mình bị lừa dối và đang tiếp tay nâng đỡ một công việc gian ác.

Những diễn biến của những ngày sau rốt này sẽ sớm được định đoạt. Khi những sự lừa dối duy linh ấy được vạch trần đúng bản chất thật của chúng—những hoạt động bí mật của các tà linh—thì những kẻ đã dự phần vào đó sẽ trở nên như những người mất trí.

'Bởi có đó Chúa phán: Vì dân này đến gần ta bằng miệng, và bằng môi mà tôn kính ta, nhưng lòng chúng đã xa ta, và sự kính sợ ta của chúng chỉ là điều do điều răn của loài người dạy; vì vậy, này, ta sẽ làm một công việc diệu kỳ giữa dân này, một công việc diệu kỳ và kỳ lạ, vì sự khôn ngoan của những kẻ khôn ngoan của chúng sẽ tiêu vong, và sự hiểu biết của những kẻ thận trọng của chúng sẽ bị che giấu. Khốn cho những kẻ có giấu thật sâu mưu kế của mình khỏi Chúa, làm việc trong tối tăm và nói: Ai thấy chúng ta, ai biết chúng ta? Quả thật, sự lật ngược mọi điều của các người sẽ bị coi như đất sét của thợ gốm; lẽ nào vật được làm ra lại nói về người đã làm ra nó: Ông không làm tôi sao? hoặc vật được nắn nên lại nói về người đã nắn nó: Ông không có hiểu biết sao?'

Điều được bày tỏ cho tôi là, trong kinh nghiệm của chúng ta, chúng ta đã và đang đối diện với chính tình trạng này. Những người đã nhận được ánh sáng lớn lao và những đặc ân kỳ diệu đã nghe theo lời của những người lãnh đạo tự cho mình là khôn ngoan, những người đã được Chúa ưu ái và ban phước rất nhiều, nhưng lại tự tách mình khỏi tay Đức Chúa Trời và đứng vào hàng ngũ của kẻ thù. Thế giới sẽ bị tràn ngập bởi những nguy hiểm có vẻ đúng. Chỉ một trí óc con người, khi chấp nhận những nguy hiểm ấy, sẽ tác động lên các trí óc khác, những người đã biến những bằng chứng quý giá về lẽ thật của Đức Chúa Trời thành sự dối trá. Những người này sẽ bị các thiên sứ sa ngã lừa dối, trong khi lẽ ra họ phải đứng như những người canh giữ trung tín, tỉnh thức vì các linh hồn, như những kẻ sẽ phải khai trình. Họ đã đặt xuống vũ khí

chiến đấu của mình và lắng nghe các tà linh dụ dỗ. Họ làm cho lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu và gạt bỏ những lời cảnh cáo cùng quở trách của Ngài, và rõ ràng đứng về phía Sa-tan, nghe theo các tà linh dụ dỗ và những giáo lý của ma quỷ.

Sự say sưa thuộc linh hiện đang bao trùm những người lẽ ra không nên lao đảo như những kẻ say rượu mạnh. Tội ác và những sai phạm, gian lận, lừa dối và giao dịch bất công đang tràn ngập thế giới, theo sự dạy dỗ của kẻ lãnh đạo đã phản nghịch trong các tòa án trên trời.

"Lịch sử sẽ lặp lại. Tôi có thể chỉ rõ điều gì sẽ xảy ra trong tương lai gần, nhưng chưa đến lúc. Bóng dáng của người chết sẽ xuất hiện, qua mưu chước xảo quyệt của Sa-tan, và nhiều người sẽ liên kết với kẻ yêu mến và làm ra sự dối trá. Tôi cảnh báo dân sự của chúng ta rằng ngay giữa chúng ta sẽ có người lia bỏ đức tin, và nghe theo các linh lừa dối và các giáo lý của ma quỷ, và vì họ mà lẽ thật sẽ bị nói xấu." Battle Creek Letters, 123-125.

Tất cả các tiên tri, kể cả Isaiah và Bà White, đều đang chỉ ra thời kỳ sau rốt. Trong những ngày này, giới lãnh đạo của Phục Lâm "đang rõ ràng đứng về phía Sa-tan, nghe theo các tà linh quyến dụ và các giáo lý của ma quỷ." Bà White đưa ra một lời tiên đoán khi bà nói, "Khi những sự lừa dối mang tính tâm linh này được bộc lộ đúng như bản chất thật của chúng,—sự hoạt động bí mật của các tà linh,—những người đã đóng vai trò trong đó sẽ trở nên như những kẻ mất trí." Giới lãnh đạo của Phục Lâm sẽ trở nên như những người mất trí, vào thời điểm trong lịch sử của thời kỳ sau rốt khi sự say sưa của họ được bộc lộ là "sự hoạt động bí mật của các tà linh."

Trong những ngày sau rốt, có một sự mở án về những việc làm của những kẻ nhạo báng, là những kẻ cai trị dân chúng tại Giê-ru-sa-lem. Sự mở án ấy được minh họa trong giấc mơ của Miller, khi Miller cầu nguyện thì một cánh cửa được mở ra. Điều đó diễn ra ngay trước khi ông nhắm mắt trong giây lát, đánh dấu chính phần cuối cùng của tiến trình đóng án của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Việc mở một cánh cửa cho thấy có sự thay đổi các thời kỳ, và vào lúc ấy phong trào Laodicea của thiên sứ thứ ba chuyển sang phong trào Philadelphia của thiên sứ thứ ba.

Trong một đoạn ở sách Ê-sai, có một bản tóm lược về việc làm gian ác của những kẻ say rượu của Êp-ra-im, là những người 'lẽ ra phải đứng như những người canh giữ trung tín.' Bản tóm lược được diễn đạt như sau: 'Chắc chắn việc các người lật ngược mọi sự sẽ được coi như đất sét của thợ gốm; vì lẽ nào công việc lại nói về Đấng đã làm ra nó rằng: Ngài không làm ta? hoặc lẽ nào vật được nắn nên lại nói về Đấng đã nắn nó rằng: Ngài chẳng có sự hiểu biết?'"

Miller xác định "the daily" là hoặc đạo ngoại giáo hoặc La Mã ngoại giáo; rốt cuộc đó là một biểu tượng của Sa-tan, vì cả Sa-tan lẫn La Mã ngoại giáo đều được mô tả như con rồng.

Do đó, tuy con rồng chủ yếu đại diện cho Sa-tan, nhưng trong nghĩa thứ yếu, nó là biểu tượng của La Mã ngoại giáo. Đại Tranh Chiến, 439.

Khi nói về những người cai trị Giê-ru-sa-lem trong những ngày sau rốt, Bà White nói: "Một số người đang thấm nhiễm bóng tối đang bao trùm, và đang gạt lẽ thật sang một bên để theo điều sai lầm. Ngày mà lời tiên tri đã chỉ ra đã đến. Chúa Giê-su Christ không được hiểu rõ. Đối với họ, Chúa Giê-su Christ chỉ là một chuyện hoang đường." Năm 1901, một nhà lãnh đạo của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm đến từ Đức bắt đầu đưa vào quan điểm sai lầm của phái Tin Lành bội đạo về

"the daily" trong sách Đa-ni-ên. Quan điểm đó cho rằng "the daily" đại diện cho công việc trong đền thánh của Đấng Christ, hoặc một biến thể nào đó của ý tưởng ấy. Tôi nói là có những biến thể, vì trong lịch sử sau năm 1901 người ta đã đặt những điểm nhấn khác nhau lên sự sai lầm đó, nhưng các quan điểm sai lầm ấy luôn đi đến kết luận rằng "the daily" đại diện cho một dạng nào đó của công việc của Đấng Christ.

Trong phái Cơ Đốc Phục Lâm của những ngày sau rốt, giáo lý về "the daily", viên ngọc mà Miller xác định là một biểu tượng của Sa-tan, là một biểu tượng của Đấng Christ. Khi được giới thiệu vào năm 1901, rất ít người chấp nhận quan điểm rằng "the daily" là một biểu tượng của Đấng Christ, chứ không phải của Sa-tan; nhưng đến thập niên 1930, viên ngọc của giáo lý về "the daily", điều mà Miller đã đào ra từ mạch lỗ thật được tìm thấy trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca, chương hai, đã bị bác bỏ, giống như "bảy lần" của Lê-vi Ký hai mươi sáu đã bị bác bỏ vào năm 1863. Ở đâu đó trong lịch sử từ năm 1863 đến thập niên 1930, phái Cơ Đốc Phục Lâm đã thay đổi lãnh đạo mà không nhận ra.

Hỡi anh em, tôi thấy anh em đang lâm nguy, và tôi lại hỏi: Là những người làm lỗi, anh em có nỗ lực sửa chữa điều sai chăng? Nhiều linh hồn có thể đang vấp vấp, bước đi trong bóng tối, vì anh em đã không làm ngay thẳng lối cho chân mình. Nếu anh em đang ở những vị trí được tín nhiệm, tôi càng khẩn thiết kêu gọi anh em, vì linh hồn chính anh em và vì những người xem anh em như người dẫn dắt: hãy ăn năn trước mặt Đức Chúa Trời về mọi sai lầm đã phạm, và xưng nhận lỗi mình.

Nếu bạn chiều theo sự cứng lòng, và bởi kiêu ngạo cùng tự cho mình là công chính mà không xưng nhận lỗi lầm của mình, bạn sẽ bị phó mặc cho các cám dỗ của Sa-tan. Nếu khi Chúa bày tỏ những sai lầm của bạn mà bạn không ăn năn hoặc xưng nhận, sự quan phòng của Ngài sẽ dẫn bạn đi lại trên chính con đường ấy hết lần này đến lần khác. Bạn sẽ bị để mặc mà phạm những lỗi lầm cùng loại, bạn sẽ tiếp tục thiếu sự khôn ngoan, và sẽ gọi tội lỗi là công bình, còn công bình là tội lỗi. Muôn vàn sự lừa dối, vốn sẽ thịnh hành trong những ngày sau rốt này, sẽ vây bủa bạn, và bạn sẽ đổi người lãnh đạo mà không biết rằng mình đã làm như vậy. Review and Herald, ngày 16 tháng 12, 1890.

Những kẻ nhạo báng cai trị dân Jerusalem, là những người “ở các vị trí được tín nhiệm,” sẽ “gọi điều tội lỗi là công chính và điều công chính là tội lỗi,” và “Chắc chắn việc các người lật ngược mọi sự sẽ bị coi như đất sét của thợ gốm; vì lẽ nào vật được làm ra lại nói về Đấng đã làm ra nó: ‘Ngài không dựng nên tôi’? hay vật được nắn nên lại nói về Đấng đã nắn nên nó: ‘Ngài chẳng có hiểu biết?’” Trong cuộc phản nghịch tiến dần qua bốn thế hệ của Cơ Đốc Phục Lâm, những người ở các vị trí được tín nhiệm thay đổi lãnh đạo mà không hề hay biết. Họ không biết, vì họ đã dần dần và một cách nhất quán bác bỏ những bằng chứng về các sai lầm của mình. Trong cuộc phản nghịch tiến dần ấy, “sự khôn ngoan của các bậc khôn ngoan của họ sẽ tiêu mất, và sự hiểu biết của những người thận trọng của họ sẽ bị che giấu.”

Họ sẽ đảo lộn mọi sự, gọi tội lỗi là công chính và gọi công chính là tội lỗi. Biểu tượng của cuộc phản loạn này là giáo lý về “the daily,” điều mà đối với Miller là một biểu tượng của Sa-tan, còn Phục Lâm ngày nay thì xem là biểu tượng của Đấng Christ. Điều từng là cái neo thiết lập khuôn khổ cho những áp dụng tiên tri của William Miller, nay đã trở thành biểu tượng cho cơn say sưa của những kẻ nhạo báng đang cai trị dân chúng Giê-ru-sa-lem. Biểu tượng gắn với “the daily”

trong sách Đa-ni-ên đã rực sáng như mặt trời khi được nhận ra trong chiếc hộp của Miller vào buổi đầu của Phục Lâm, nhưng trong những ngày sau rớt, lẽ thật ấy tỏa sáng gấp mười lần, vì con số mười là biểu tượng của một thử thách, và đối với Y-sơ-ra-ên cổ đại, thử thách thứ mười là thử thách cuối cùng.

Những người Pha-ri-si thời nay đã "gán" "những việc làm của Đấng Christ" "cho các thế lực của Sa-tan", coi ngoại giáo là "quyền năng thánh của Đức Chúa Trời."

Những người Pha-ri-si đã phạm tội chống lại Đức Thánh Linh. Tài ăn nói của họ được dùng để lãng mạ Đấng Cứu Chuộc của thế gian, và thiên sứ ghi chép đã ghi lời họ vào các sách trên trời. Họ gán cho các thế lực Sa-tan quyền năng thánh khiết của Đức Chúa Trời, được bày tỏ trong các việc làm của Đấng Christ. Họ không thể phủ nhận những việc làm kỳ diệu của Ngài, cũng không thể quy chúng cho các nguyên nhân tự nhiên, nên họ nói, "Đó là công việc của ma quỷ." Vì vô tín, họ nói về Con Đức Chúa Trời như một con người. Những việc chữa lành diễn ra trước mắt họ, những việc mà chưa ai từng làm hay có thể làm, là sự bày tỏ quyền năng của Đức Chúa Trời; nhưng họ lại buộc tội Đấng Christ cấu kết với địa ngục. Cứng đầu, lì lợm, lòng dạ sắt đá, họ quyết nhắm mắt trước mọi bằng chứng, và như vậy họ đã phạm tội không thể tha thứ. Manuscript Releases, tập 4, 360.

Chúng ta sẽ tiếp tục xem xét sự gia tăng hiểu biết, điều đã được mở án trong phong trào của thiên sứ thứ nhất, trong bài viết tiếp theo.